

קב א פושע יד
סי רעב טעף לא
טעם :

קב ב מיי פיס מל'
ליטרי בילא בלי י
סג טען קיל פושע
יד טען קסא טעף ב

קב ג פושע טס ולא
ליטעקא ולטעמל:

קב ד מיי טס בלי יב

הדרן עקל כל הוד
 וזה חוינא דמא כיון דאמרה
 לא מייחיונן לה קמיהו דרבי
 לטהרה דאי חוינא ילתא אי
 הנה תדר אייתא לקמיה דרבי י
 רבי *והתניא* חכם ששימא אי
 להתיר מעיקרא טמיי הוה
 מדכי לי כי האי גונא והאידנא
 אין והתניא גאמנט אשה לו
 פסד איש פלוני חכם מהו
 אבדתיו שאני התם דליתיה ל
 דבכה בר בר תנה וטמיי לה
 מדכי לה והכי עביד הכי והת
 נא ואמרינן פמיי הוה פממי
 גי האי גונא והאידנא הוא ד
 רבי רב יצחק בר יהודה אגמ
 ביום ופסדו המתין שעוה אחת
 שיעורו דאי מועה דרנאי לא יא
 אמר* אין לו לדין אלא מה ש
 צפרא דאשתני אמר* (ליה) וד
 כיון דחזא דהדר אשתני אמר
 רבי בריק לאד הגר רבי ישמעל
 אמר רב אמר בר שמואל וכו'
 חזון אמר רבה בר אבוה ברי
 (מנל: דרב יהודה) (*) [מנל אמר]

[illegible][illegible]

(א) מראה ד"ל ואין לעבר דבאותו זמן שבאותה לשאלה לרבה בר בר חנה לא היה רב מחזק בעיר *